

**Східноукраїнський інститут
економіки та управління**

III МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**«ЕКОНОМІЧНІ
ТА СОЦІАЛЬНІ ІННОВАЦІЇ
ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ»**

31 жовтня 2020 року

III МЕЖДУНАРОДНАЯ
НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКАЯ КОНФЕРЕНЦИЯ

**«ЭКОНОМИЧЕСКИЕ
И СОЦИАЛЬНЫЕ ИННОВАЦИИ
КАК ФАКТОР РАЗВИТИЯ
ЭКОНОМИКИ»**

31 октября 2020 года

Запоріжжя
2020

УДК 330.34:316.422(063)
Е 45

У збірнику представлені матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції «Економічні та соціальні інновації як фактор розвитку економіки».

У збірник увійшли матеріали секцій: «Мікроекономіка», «Макроекономіка», «Економічна статистика», «Економіка суспільного сектору», «Економіка освіти», «Економіка праці», «Економіка розвитку», «Міжнародна економіка», «Фінансова економіка» та інші.

Наукове видання призначене для науковців, практиків, викладачів, аспірантів і студентів економічних спеціальностей, а також для широкого кола читачів.

Усі матеріали публікуються в авторській редакції.

Е 45 **Економічні та соціальні інновації як фактор розвитку економіки:** збірник матеріалів III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Запоріжжя, 31 жовтня 2020 року) / Східноукраїнський інститут економіки та управління. – Запоріжжя: ГО «СІЕУ», 2020. – 172 с.

Экономические и социальные инновации как фактор развития экономики: сборник материалов III Международной научно-практической конференции (г. Запорожье, 31 октября 2020 года) / Восточноукраинский институт экономики и управления. – Запорожье: ОО «ВИЭУ», 2020. – 172 с.

УДК 330.34:316.422(063)

© Східноукраїнський інститут економіки та управління, 2020
© Колектив авторів, 2020

СЕКЦІЯ 6. ЕКОНОМІКА ОСВІТИ

Жарська І. О.

ВПЛИВ РЕФЕРЕНТНИХ ГРУП НА ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ
У СФЕРІ ОСВІТНИХ ПОСЛУГ 41

СЕКЦІЯ 7. ЕКОНОМІКА ПРАЦІ

Альхаммаді Таліб Абдулла Мохаммед Алі

ОСОБЛИВОСТІ КАДРОВОЇ БЕЗПЕКИ
І УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ 46

Рябоконт І. О., Жеребко Є. Ю., Варшава Д. В.

ГОЛОВНИЙ ТРЕНД HR: ЗМІНА КОНЦЕПЦІЇ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ
НОВИХ ПІДХОДІВ 51

СЕКЦІЯ 8. ЕКОНОМІКА РОЗВИТКУ

Баган Н. В.

РЕСУРСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ 56

Болбот О. В.

ІНКЛЮЗИВНИЙ РОЗВИТОК
В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ І УПРАВЛІННЯ 58

Венгер Л. А.

АНАЛІЗ БЛОКЧЕЙН ІНДУСТРІЇ УКРАЇНИ:
ПРОБЛЕМИ РИНКУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ 62

Онофрійчук А. В., Кравчук Н. І.

НАУКОВА ПАРАДИГМА МОДЕЛЕЙ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ
В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ 67

Судакова О. І., Шевченко К. І., Закіян Р. А.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ
ПРИ УПРАВЛІННІ ІНВЕСТИЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ 72

СЕКЦІЯ 9. МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА

Воротинцева Г. В.

ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ВИХОДУ УКРАЇНСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА
НА МІЖНАРОДНИЙ РИНОК 77

Грицина Л. А., Харун О. А.

МІСЦЕ КОНЦЕПЦІЇ НАВЧАННЯ ВПРОДОВЖ ЖИТТЯ
У СИСТЕМІ ГЛОБАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ 79

Дідух Т. М.

ГЛОБАЛЬНІ ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ АУТСОРСИНГУ В ІТ БІЗНЕСІ 84

СЕКЦІЯ 8. ЕКОНОМІКА РОЗВИТКУ

Баган Н. В.

*аспірант кафедри економіки
та міжнародних економічних відносин*

*Полтавська державна аграрна академія
м. Полтава, Україна*

РЕСУРСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Аграрна сфера є пріоритетною та займає провідне місце в національній економіці України. Її ефективний розвиток сприяє зростанню матеріального добробуту населення та експортного потенціалу країни, а також зміцненню її економічної та продовольчої безпеки. Оцінюючи галузеві особливості можна виокремити певні тенденції та закономірності: диверсифікація та посилення багатофункціональності галузі; державна політика розвитку аграрних підприємств і підтримка фермерів, котра в останні роки зазнає значних змін та покращень, та доволі сильний взаємозв'язок сільського господарства з розвитком сільських територій. Варто зазначити, що Україна за виробництвом окремих видів продукції рослинництва на одну особу займає провідні позиції серед країн світу. Проте є окремі показники якими вона поступається провідним країнам світу, а саме: урожайність сільськогосподарських культур та виробництво основних видів продукції тваринництва на одну особу.

Аграрний сектор економіки виконує невластиву йому соціальну функцію щодо забезпечення населення дешевими харчами, виступає кредитором для інших галузей в цілому. Практично третина всієї економіки нашої країни має безпосереднє відношення до сільськогосподарського виробництва. Одне робоче місце у сфері сільського господарства дозволяє забезпечити зайнятість 5–6 чоловік в суміжних галузях.

Важливою особливістю функціонування аграрної галузі є її залежність від природних умов і ресурсів, а також біологічних чинників, що зумовлює наявність регіональних відмінностей як в

організаційній, так і у виробничій структурі. На нинішньому етапі розвитку сільськогосподарського сектору чи не найважливішим чинником успішності аграрного підприємства є його забезпеченість ресурсами та ефективність їх використання.

Значною мірою на ефективність господарювання в аграрних підприємствах впливає негативна динаміка ресурсного забезпечення підприємств шляхом зниження інвестиційної активності і як результат погіршення їх фінансово-економічного стану, чому значною мірою сприяє відсутність державної підтримки їх розвитку. Сільськогосподарські виробники для здійснення своєї господарської діяльності, запровадження новітніх технологій, оновлення і розширення матеріально-технічної бази потребують значних обсягів фінансових ресурсів. І хоча на ринку України існує велика кількість фінансових інструментів, аграрії переважно для свого функціонування користуються коштами з власних джерел [1]. Однак, цих коштів недостатньо для здійснення повноцінного розвитку підприємств і забезпечення їх розширеного відтворення. В цих умовах зростає роль державної підтримки яка має бути максимально доступною для українських сільгоспвиробників і носити системний і зростальний характер, що дасть можливість на повну силу використати наявний аграрний потенціал.

Отже, сучасні тенденції ресурсозабезпечення аграрного виробництва характерні спадом площ використовуваних сільськогосподарських угідь, зменшенням кількості зайнятих працівників, низьким рівнем оплати праці, недостатньою кількістю матеріально-технічних ресурсів, що унеможлиблює відтворення сільського господарства на належному рівні. Для покращання ситуації, яка виникла, суттєва роль має належати механізмам державної підтримки, забезпеченню еквівалентного обміну між сільським господарством та іншими галузями АПК, пільговому кредитуванню, оподаткуванню, врегулюванню лізингових та інвестиційних процесів тощо.

Список використаних джерел:

1. Кубай О.Г. Сучасний стан державної підтримки аграрних підприємств. *Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасний стан та перспективи розвитку економіки, фінансів, обліку та права».*

Болбот О. В.
студент

Науковий керівник: Шендерівська Л. П.
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту видавничо-поліграфічної галузі
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
м. Київ, Україна

ІНКЛЮЗИВНИЙ РОЗВИТОК В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ І УПРАВЛІННЯ

Ознакою сучасної економіки є підвищення рівня її соціалізації, інтеграції на різних рівнях, актуалізації сталого розвитку суспільства. Тому вивчення економіки з позицій інклюзивного розвитку є своєчасним і важливим завданням.

Поняття інклюзія (англ. inclusion – включення, залученість) має широке значення і реалізоване в багатьох аспектах. В економічній літературі розглядаються поняття «інклюзивне зростання», «інклюзивні інновації», «інклюзивний розвиток», «інклюзивна економіка» тощо.

Вчені Світового банку визначають, що інклюзивний розвиток – це сталий швидкий розвиток усіх галузей економіки, що залучає значну частину трудових ресурсів країни і характеризується рівністю можливостей у доступі до ринку праці та ресурсів. Головною метою інклюзивного розвитку названо скорочення бідності та нерівності [1, с. 8]. При цьому провідною умовою подолання бідності визначено підвищення рівня зайнятості населення працездатного віку, у тому числі жінок. Боротьба з нерівністю передбачає створення умов для подолання низького рівня зайнятості в окремих регіонах, недопущення при працевлаштуванні дискримінації за статтю, національністю тощо.

Основними цілями інклюзивного сталого розвитку є [1, с. 9]: